

ת"פ 36512/01/20 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בירושלים
תפ"ק 36512-01-20 מדינת ישראל נ' פלונית

לפני	כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן
בעניין:	המאשימה
	נגד
	הנאשמת
	פלונית

גזר דין

השתלשלות ההליך

הנאשמת הודתה והורשעה בביצוען של עבירות של תקיפות שונות ובהן תקיפות שוטרים, וכן עבירות איומים, במספר הזדמנויות, הכל כמפורט בכתבי האישום.

הנאשם שולבה בבית המשפט הקהילתי בחודש מאי 2021 כדי לסייע לנאשמת ולאפשר לה לשקם את חייה בהיבטים שונים. הוכנה תוכנית שיקומית ואולם הנאשמת התקשתה מאוד להתגייס לה. תוך כדי ההליך הקהילתי הוחלט על ידי גורמי הרווחה להוציא את ילדיה מחזקתה. הנאשמת התאפיינה בהתנהלות כאוטית מיומה הראשון בבית המשפט הקהילתי ואולם ההחלטה להוציא את הילדים מחזקתה, ובפרט ההחלטה בקשר לבנה הקטן, העצימה במאוד מאוד את הכאוס הפנימי והחיצוני בחייה, עוררה אצל הנאשמת רגשות עזים ביותר, והיה קושי במשך תקופה ממושכת לנהל עם הנאשמת שיח מקדם ושיקומי בקשר ליתר החלקים בחייה. נעשו גם ניסיונות לשלבה בטיפולים מעמיקים בבריאות הנפש, הנאשמת אף גייסה כוחות לאשפוז פסיכיאטרי לתקופה מסוימת, ואולם בסיכומו של דבר הנאשמת לא הצליחה לקדם את תוכניות השיקום. בנסיבות אלו, לאחר ניסיונות רבים, ובחלוף כשנתיים ומחצה, לא נותרה ברירה אלא להורות על סיומו של ההליך הקהילתי.

תמצית טיעוני הצדדים

המאשימה בטיעוניה פירטה את מעשיה של הנאשמת, את פגיעתה בערכים המוגנים, ואת מתחמי הענישה הנהוגים ובכלל זאת הצגת פסיקה. הסנגורית מנגד תיארה בתמצית את מורכבות חייה של הנאשמת, וביקשה להראות כיצד המעשים המיוחסים לנאשמת כרוכים ישירות בחוויות הקשות אותן עברה. הסנגורית התייחסה גם ליושן העבירות

ולמתחמי הענישה המתאימים לנסיבות המיוחדות של הנאשמת.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

המאשימה ביקשה כי יקבע מתחם נפרד לכל אירוע ואירוע. יש ממש בטענה זו בכל הנוגע לכל מעשה ומעשה שהרי מדובר בזמנים שונים וכלפי אנשים שונים. למרות האמור אני סבור כי במקרה שלפני יש לתת את הבכורה לשיקולים הכרוכים בעושה ופחות במעשה. אני מסכים עם דברי ב"כ הנאשמת ולפיהם מעשי הנאשמת מקורם באיבוד שליטה. בית המשפט חווה התנהלות זאת באופן בלתי אמצעי מהשלבים הראשונים של ההליך הקהילתי ובהמשך לאורך עשרות הדיונים באולם בית המשפט הקהילתי במשך כ 30 חודשים. לא מן הנמנע כי מקורה של התנהלות זו בתסמינים פוסט-טראומטיים של הנאשמת, ועל כן מאפייני התנהגותה באישומים השונים, דומים. לפיכך ניתן לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל מעשיה.

מתחם העונש ההולם את מכלול מעשי הנאשמת יתחיל לטעמי במאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ולעיתים מאסר בעבודות שרות לתקופה בת מס' חודשים.

העונש המתאים לנאשמת

את העונש המתאים לנאשמת יש למקם בתחתית מתחם הענישה. הנאשמת נטלה אחריות למעשיה. נסיבות החיים של הנאשם קשות ביותר. הקושי החל מגיל צעיר ביותר, העדר תמיכה משפחתית, פגיעות בהן נפגעה, מגורים בגיל הנעורים ברחובות ניו-יורק, התמכרויות, מערכות זוגיות קשות ואלימות, ואבחנות פסיכיאטריות מורכבות. כל זאת "על קצה המזלג". ניתן להתרשם ממכלול הקשיים בתסקיר העומק שהוגש בעניינה לבית המשפט ביום 16.1.22. כל האמור מביא למסקנה ברורה בדבר הקשר ההגיוני והמסתבר בין מאפייני האישיות, וחוויות החיים הקשות, במשך שנים רבות, למעשים המיוחסים לה בכתב האישום.

נתון נוסף שיש לקחת בחשבון הינו מאמצי השיקום של הנאשמת. הנאשמת לא הצליחה אמנם לקדם את רכיבי השיקום השונים ואולם בית המשפט יכול היה להתרשם בדבר המאמץ הרב והרצון האוטנטי של הנאשמת לעמוד בתוכנית השיקום. המאמץ לא נשא פירות משמעותיים ואולם כפי שהמחוקק ציין בסעיף 40 יא (4) לחוק העונשין, המאמץ כשלעצמו ראוי להילקח בחשבון.

מאחר ונקבע כי יש למקם את העונש המתאים לנאשמת בתחתית מתחם הענישה אזי התוצאה המתבקשת הייתה אמורה להיות השתת מאסר לתקופה בת מס' חודשים אשר תרוצה בעבודות שרות, ואולם זאת לא ניתן לעשות. הסנגורית בטיעוניה ציינה מפורשות ואני מצטרף לחלוטין לעמדה זו כי אין לנאשמת מסוגלות לבצע כיום עונש זה, אף

לא של"צ. אם כן מהו העונש המתאים לה בנסיבות מורכבות אלו ?? הסנגורית מבקשת כי בנסיבות המתוארות יוטל על הנאשמת מאסר מותנה והתחייבות בלבד. הסנגורית תולה זאת הן בנימוקים הכרוכים בנאשמת כפי שציינו, הן בשל יושנן הרב של האירועים, והעובדה כי התיק האחרון הינו משנת 2020. לצערי אין אני יכול לקבל תוצאה זו. עם כל ההבנה לקשיים הרבים של הנאשמת, המסר שצריך להינתן באמצעות גזר הדין הינו כי מעשים אלו אסור שיעשו. על הנאשמת להבין, גם באמצעות הענישה שתוטל עליה כי הפגיעות הקשות אותן חוותה אינן מצדיקות פגיעה בזולת. גזירת דינה של הנאשמת למאסר מותנה והתחייבות בלבד ישמש כמסר שלילי לנאשמת ולפיו ניתן לפגוע בזולת ללא ענישה מוחשית. לפיכך אני סבור כי אין מנוס מהטלת מאסר בפועל אשר ירוצה מאחורי סורג ובריח. יחד עם זאת בשים לב לכל האמור לעיל אני סבור כי די בהטלת המאסר לתקופה סמלית כדי להבהיר לנאשמת את חומרת מעשיה ומתוך תקווה כי ענישה זו תתרום ולו במעט להתמתנות התנהלותה של הנאשמת.

בשונה מעמדת המאשימה אני סבור כי יש להטיל על הנאשמת תשלום פיצוי ולו סמלי לנפגעי העבירה. פיצוי זה יכול וישמש כמסר חינוכי וכריפוי מועט וסמלי לפגיעות שפגעה באחרים.

לפיכך אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים.

מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה של 5 ימים.

מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא תעבור אחת מהעבירות בהן הורשעה.

התחייבות בסך של 1000 ₪ למשך שנתיים שלא תעבור אחת מהעבירות בהן הורשעה. ההתחייבות הוסברה והנאשמת הבינה והתחייבה.

פיצויים לנפגעי עבירה בת"פ 36512-01-20 בסך של 200 ש" לכל אחד. הפיצויים ישולמו לכל אחד מנפגעי העבירה כדלקמן :

דאהר נמיר עד ליום 1.4.24

טל קפילוטו עד ליום 1.5.24

אשר לדונקין עד ליום 1.6.24

יעל נפתליים עד ליום 1.7.24

פיצוי לנפגעת העבירה בת"פ 31385-06-19 אלינור דוגה בסך של 200 ₪ ישולם עד ליום 1.8.24.

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.

עמוד 3

